

22. Myšlenkové formy.

Usedněte v některé kavárně nebo restauraci a pozorujte obsazené stoly ve svém okolí. Naslouchejte hovorům. Slyšte, co si lidé mají říci. Jděte do rodin, všimněte si svého nejužšího kruhu v hodinách oddechu, kdy není již naléhavé práce.

S úžasem shledáte jalovost všeho toho, co lidé mluví, když nemohou hovořiti o svém vlastním zaměstnání. Pocítíte až k ošklivosti prázdnotu myšlenek, tísnivě malý okruh zájmu, jakož i děsnou povrchnost, jakmile se jednou vážně zaberete do bystrého pozorování. Nepatrné výjimky, s nimiž se při tom shledáte, slova, která v *hodinách klidu* všedního života jsou prodchnuta touhou po duševním zdokonalení, budou se vám jevit jako osamělí cizinci uprostřed tržiště života.

Právě v tak zvaných hodinách odpočinku a klidu můžete nejspíše poznati vlastní nitro člověka. S odsunutím obvyklé činnosti v jeho povolání odpadla i jeho zevnější opora a zvláštní obor jeho vědění. Co *potom* zbývá, jest vlastní člověk. Podívejte se na něho a naslouchejte jako nezúčastněný jeho slovům. Velmi brzo přerušíte pozorování, protože se vám stane nesnesitelným. Zmocní se vás hluboký smutek, až poznáte, jak mnoho lidí neliší se příliš od zvířat. Nejsou sice tak zcela tupí, mají vyšší myšlenkovou schopnost, ale v hlavních rysech jsou totéž. Jdou jednostranně pozemským životem jako s klapkami na očích a vidí před sebou stále vždy jen to čistě pozemské. Starají se o jídlo a pití, o větší nebo menší hromadění pozemských hodnot, touží po tělesných požitcích a všechno přemýšlení o věcech, kterých nemohou viděti tělesným zrakem, mají za plýtvání časem, jehož podle svého názoru využijí mnohem lépe „k zotavení“.

Nemohou pochopiti a nikdy nepochopí, že pozemskému životu s jeho požitky a radostmi dostane se pravého obsahu teprve tehdy, když je člověk poněkud obeznámen se světem jemnohmotným, který patří ke světu hrubohmotnému. Když zná střídavé účinky a zvrtné působení, které nás spojují s jemnohmotným světem a nemá proto již pocitu, že je vydán náhodě. Lidé odmítají to pryč od sebe v bludném domnění, že je-li skutečně jemnohmotný svět, mohou jim z něho vzejíti jen nepohodlí nebo i hrůzy, jakmile se jím počnou zabývat.

Je jim cizí myšlenka, že úsilím po vyšším celý pozemský život nabývá teprve skutečné hodnoty a tím pak i všemi pozemskými radostmi a požitky proudí nejnádhernější životní teplo. Tyto radosti nejsou snad potom odsunuty stranou, nýbrž těm, kdo touží po čistším a vyšším a vážně hledají, dostává se údělem jako nejkrásnější zvrtné působení vroucí, kladné přisvědčení životu, jež často vyzní v jásavé nadšení pro všechno stávající, co vidí kolem sebe.

Pošetilci, kteří to vše nechávají běžeti kolem! Zbabělci, kterým zůstanou navždy uzavřeny nádherné radosti toho, kdo odhodlaně proniká vpřed!

Radujte se, že všechno kolem vás *žije*, daleko až do zdánlivě nezměrných plání. Nic není mrtvé, nic prázdné, jak by se snad zdálo. A všechno pracuje a tká na zákoně zvrtného působení, do jehož středu jste postaveni jako lidé, abyste znovu tvořili a řídili nitky jako východiska a konečné cíle. Jste mocní vladaři, z nichž každý jednotlivec buduje si svou říši, aby tato ho povznesla anebo pod sebou pohřbila. Probudte se! Použijte moci vám dané v plné znalosti a vědomí mocného dění, abyste neplodili již jako doposud v hlouposti, tvrdošijnosti nebo i v lenosti jen škodlivé zrůdy, které bujně přerostou všechno zdravé a dobré a na konec i samého zploditele přivedou ke kolísání a k pádu.

Již nejbližší jemnohmotné okolí člověka může mnoho přispěti k tomu, aby ho povzneslo nebo stlačilo dolů. Je to onen zvláštní svět myšlenkových forem, jichž životnost tvoří jen malou část obrovského soukolí celého stvoření. Jeho nitky zasahují do hrubohmotného, tak jako i dále vzhůru do

jemnohmotnějšího a ovšem také i dolů do říše temnoty. Jako obrovská síť tepen a nervových provazců jest všechno to vetkáno a vpleteno do sebe nerozlučně a neroztržitelně! Dbejte na to!

Ti, kterým jest to dopřáno, mohou tu i tam viděti části z toho, mnohé však vytuší. Touto cestou uvedlo se již mnohé ve známost lidstva. Takoví lidé snažili se budovati na těchto poznacích dále, aby docílili dokonalého obrazu. Při tom však nechybělo mezer a chyb. Mnozí badatelé v jemnohmotné oblasti dělali skoky, čímž se nutně ztratila souvislost. Jiní opět vyplnili mezery fantastickými obrazy, které přivodily znetvoření a zkreslení a musely otrásti vírou v celek. Následkem byl oprávněný výsměch, který opřen o nelogičnost tak zvaných duchovních badatelů musel zvítěziti.

Má-li se mluvit o těchto věcech, je nutno v první řadě vésti celým děním v díle stvoření lano, jehož se pozorovatel může přidržeti a vyšplhati se po něm vzhůru. Mnohé jemu nesrozumitelné děje mají své východisko již v nejbližším jeho okolí. Pohled do světa myšlenkových forem musel by ho naučiti mnohému, aby pochopil, co se mu dříve zdálo nevysvětlitelným. Také výkonná spravedlnost našla by při posuzování mnohých případů jako pravé původce zcela jiné lidi než ty, které obvinila a volala by je pak v první řadě ke spoluzodpovědnosti. Klíč k tomu jest v souvislosti jednotlivce se světem myšlenkových forem, který jest pozemskému lidstvu nejbližší. Pro mnohé jest ovšem dobrodiním, že mají na očích pásku, která jim nedovolí hleděti dále, než může dohlédnouti jejich pozemsky tělesné oko. Ulekli by se druhu nynějších myšlenkových forem. Ochromující děs zmocnil by se mnohých, kteří dosud bez skrupulí naivně nebo i lehkomyšlně v nich žijí. Každá vytvořená myšlenka, jako všechno v jemnohmotném světě, nabývá ihned formy, která ztělesňuje a zobrazuje vlastní smysl myšlení.

Živá tvůrčí síla, která proudí lidmi, pomocí usměrňující vůle v hotové myšlenky shrne a sbalí jemnohmotné a spojí je v útvar, který dodá vůli této myšlenky výrazu. Vznikne tedy něco skutečného a živého, co nyní v důsledku zákona přitažlivé síly stejnorodosti v tomto světě myšlenkových forem stejnorodé přitahuje anebo se nechá stejnorodostí přitahovati, podle stupně síly této myšlenky. Jak je myšlenka při svém vzniku současně *spoluprocítěna*, buď slaběji nebo silněji, tak bude míti její jemnohmotný obraz v sobě této síle odpovídající život. Tento myšlenkový svět jest hustě obydlen. Vzájemnou silou přitažlivosti utvořila se celá shromaždiště či ústředny, a z nich pomocí zde soustředěné síly proudí na lidi ovlivňování.

V první řadě vždy na ty, kdo mají sklon k stejnému druhu. Kdo nosí v sobě tedy něco podobného. Tím jsou posilováni ve své těmto proudům odpovídající vůli. To je povzbuzuje ke stále obnovovanému plození stejných myšlenkových podob, které, účinkující stejnorodě, vstupují do světa myšlenkových forem.

Ale i jiní lidé, kteří nemají v sobě tyto vlastnosti, mohou tím býti obtěžováni a znenáhla k tomu přitahováni v tom případě, že ona shromaždiště trvale obnovovaným přílivem nabývají netušené síly. Před tímto vlivem jsou chráněni pouze ti, kdo mají v sobě ve větší síle jinorodé, čímž se znemožňuje spojení s nepodobným.

V dnešní době jsou to však žel¹⁾ jen nenávisť, závist, nepřítelství, chlípnost, lakomství a všechna jiná zla, která větším počtem svých stoupenců mají ve světě myšlenkových forem nejsilnější shromaždiště sil. Méně již čistota a láska. Z toho důvodu šíří se zlo s děsnou rychlostí. K tomu přistupuje ještě to, že tato shromaždiště sil myšlenkových forem dostávají spojení se stejnorodými sférami temnoty. Odtud jsou zvláště podněcovány ke stále silnější činnosti, takže vedeny dále mohou způsobiti v lidstvu skutečné spousty a pohromy.

Požehnanou buď proto hodina, kdy myšlenky čisté Božské lásky zaujmou opět větší místo v lidstvu, aby se ve světě myšlenkových forem vyvíjela stejnorodě silná shromaždiště, kterým se může dostatí přílivu ze světlejších sfér. Tím budou moci dodati posilu nejen těm, kdo usilují o dobro, nýbrž budou

moci zvolna i působiti očistně na temnější mysl.

Je třeba však povšimnouti si také ještě jiné činnosti v tomto jemnohmotném světě. Přáním a vůlí původce mohou se myšlenkové formy vysílati na určité osoby, na kterých snad utkví. Jsou-li tyto myšlenky čistšího a ušlechtlejšího druhu, zkrášlí osobu, které platí, zesilují kolem ní ochranu čistoty a mohou ji při podobnosti vnitřních citů povznésti ještě výše a posilniti ji ke vzestupu. Myšlenky nečistoty však nutně pošpiní osobu, které platí, tak jako se pošpiní hrubohmotné tělo náhozem bláta a bahna. Není-li takto pokálený člověk vnitřně plně zakotven ve shromaždištích světelných proudů, může se mu stát, že jeho citění tímto náhozem nečistých myšlenek se časem zmate. Je to možné proto, že ulpívající nečisté myšlenkové formy dovedou přitahovati stejnorodé, tím se posilují a mohou pomalu otravovati myšlenky obklíčené osoby.

Hlavní zodpovědnost padá samozřejmě na toho člověka, který nečisté myšlenky vytvořil a svým přáním nebo žádostí k dotyčné osobě vyslal. Myšlenkové formy zůstávají také vždy ve spojení s původcem a působí na něho přiměřeně zvrtně. Proto je nutno vždy znovu volati ke všem opravdu hledajícím: „Dbejte na čistota svých myšlenek!“ Nasadte za tím účelem všechny své síly. Nemůžete ani tušit, co tím způsobíte. Je v tom cosi mocného! Můžete tak působiti jako silní bojovníci. Budete průkopníky Světla a tím i pracovníky na osvobození svých bližních z úponkovitého býlí jedovatých polí ve světě myšlenkových forem.

Kdyby se teď sňala člověku páska z očí, aby viděl do nejbližšího jemnohmotného okolí, tu by uzřel zprvu polekán divokou zmatenou směs, ve které by mu bylo úzko. Ale jen dotud, než by poznal sílu, která je v něm a kterou je schopen raziti si volnou dráhu jako ostrým mečem. Bez námahy, a to jen svým chtěním. Viděl by ve statisícových různostech myšlenkové formy všech možných a pro pozemský zrak často i nemožných útvarů. Ale každá jednotlivá forma jest ostře vyhraněna a ukazuje a žije přesně to, co bylo vlastním chtěním při tvoření myšleno. Nelíceně, beze všech umělých pláštíčků.

Ale přes tisícové druhy poznal by časem ihned podstatu každé myšlenkové formy, čili věděl by, kam vzdor různým útvarům patří. Stejně tak jako dovedeme zrakem rozeznati člověka od zvířete, nebo jak rozeznáváme podle určitých známek v obličejí rasy lidské, tak mají myšlenkové formy zcela určité výrazy, které jasně ukazují, patří-li forma k nenávisti, závisti, chlípčnosti nebo k jakékoliv jiné základní třídě. Každá z těchto základních tříd má svůj určitý znak, který jest jednotlivým myšlenkovým formám vtisknut jako základ vlastností jimi ztělesněných. Je lhostejno, jakou zevní podobu tyto formy pomocí tvořící myšlenky přijaly. Vzdor nejpodivnějším znešvaření tvarů až k nejozdravnějším nestvůrnostem lze ihned poznati, ke kterému základnímu druhu patří. S tímto poznáním přestává se také jeviti zdánlivě divoký zmatek jako takový. Vidíme nezvratný pořádek a přísnost základních zákonů, jež proudí celým stvořením. Když je známe a poddáme se s příchýlností jejich proudu, poskytnou nám nedohlednou ochranu a přinesou velké požehnání. Kdo se však proti těmto zákonům postaví, jest ovšem jimi zasažen a přejet. Není-li při tom poražen a rozdrčen, utrpí aspoň ostrá osmýkání, kterými je za bolestí a trpkých zkušeností sám přetvářen tak dlouho, až se vpraví do proudů těchto zákonů a není již na překážku. Teprve pak může býti nesen vzhůru.

Tyto myšlenkové formy nevysílají své účinky pouze zpět na lidstvo, ale zasahují dále. Do stejného jemnohmotného světa nejbližšího okolí lidstva patří i většina přírodních bytostí. Kdo se jednou vyrovnal s faktem, že všechno žije a proto že všechno je ve formách, nechť již se to jeví pozemsky viditelně nebo neviditelně pro toho nebude těžký krok k představě, že i přírodní síly mají tvar. Patří k nim skřítkové, víly, sylfy, rusalky atd., bytosti země, vzduchu, ohně i vody, které vídali i mnozí lidé, dříve více než nyní. I je ovlivňují myšlenkové formy a tím také vzniká opět mnoho dobra nebo zla. A tak to jde dále. Jedno zasahuje do druhého jako v soukolí nějakého hnacího soustrojí, provedeného s nejvyšším uměním.

Ale uprostřed tohoto soustrojí stojí člověk! Je vyzbrojen prostředky, aby dovedl určit druh tkaniva, které má vyjít z činnosti ve stvoření a aby mohl soukolí naříditi rozličnými směry. Budte si vědomi této nezměrné zodpovědnosti. Neboť vše odehrává se jen v úzkém kruhu vaší pozemské pouti. Podle moudrého zařízení Stvořitelova nejde nic nad tento kruh, ale vždy vrací se zase k vám. Vy můžete tento i onen svět otrávit svým přáním, myšlením a chtěním, nebo jej očistně povznést k Světlu. Budte proto řediteli takového dění, které čistotou myšlenek vede vzhůru!

¹⁾ bohužel